

الله اعلم

دانشگاه الزهرا

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی - گرایش فیزیولوژی ورزش

پایان نامه :

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

عنوان :

اثر سه نوع تمرین استقامتی، مقاومتی و ترکیبی بر میزان گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی (nAChRs) در عضله نعلی موش صحرایی

استاد راهنما :

خانم دکتر پروانه نظر علی

استاد مشاور :

آقای عبدالحسین پرنو

دانشجو :

سمیه رجبی

اسفند ۱۳۸۷

چکیده

هدف تحقیق حاضر تعیین تاثیر تمرينات استقامتی، مقاومتی و تركیبی بر میزان nAChR در موش‌های صحرایی نر بود. بدین منظور ۳۱ سر موش نر (با میانگین وزن ۲۳۰ ± ۲۰ گرم) به طور تصادفی به ۴ گروه کنترل ($n=8$)، تمرين استقامتی ($n=8$)، تمرين مقاومتی ($n=7$) و تمرين تركیبی ($n=8$) تقسیم شدند. حیوانات ۵ هفته‌سن، پس از ۴ هفته نگهداری و یک هفته عادت دادن به پروتکل‌های تمرينی، از هفته‌دهم تمرينات اصلی را شروع کردند.

گروه تمرين استقامتی به مدت ۱۲ هفته، هفت‌های ۵ روز و هر روز حداقل ۶۰ دقیقه روی تردمیل و با سرعت حداقل ۳۰ متر در دقیقه دویدند. گروه تمرين مقاومتی به مدت ۱۲ هفته، در قفسه فلزی با تور سیمی که دو بطری آب در بالاترین ارتفاع آن (۲ متر) قرار گرفته بود، نگهداری می‌شدند. موش‌ها برای خوردن آب مجبور بودند از فنس سیمی اطراف قفسه بالا بروند. گروه تمرين تركیبی نیز به مدت ۱۲ هفته، تركیبی از دو تمرين استقامتی و مقاومتی را انجام دادند. ۴۸ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرينی حیوانات بیهوش شدند و عضلات سولئوس آن‌ها جدا شد. به منظور اندازه گیری میزان nAChR از روش الیزا (ELISA) استفاده شد. برای توصیف اطلاعات جمع آوری شده از روش‌های آمار توصیفی استفاده شد. همچنین، از روش آماری T تست و با استفاده از نرم افزار SPSS برای تفاوت بین هر گروه تمرينی با گروه کنترل بر اساس اهداف پژوهش استفاده شد. از آزمون تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه بین تمرينات استفاده شد.

یافته‌های حاصل از این تحقیق نشان داد که هر سه نوع تمرين استقامتی، مقاومتی و تركیبی باعث افزایش معنادار میزان گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی در عضله نعلی (کندانقباض) شد. همچنین نتایج تجزیه تحلیل آماری نشان داد که تفاوت معناداری بین این سه نوع تمرين بر افزایش این گیرنده وجود نداشت. به طور خلاصه می‌توان بیان کرد که تمرين ورزشی می‌تواند عامل مهمی در افزایش گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی در عضله نعلی (کندانقباض) موش صحرایی باشد. در واقع این احتمال وجود دارد که تمرينات ورزشی با تسريع و افزایش عوامل کنترل کننده ساخت گیرنده همچون CGRP، می‌تواند در افزایش میزان این گیرنده‌ها دخیل باشد.

تقدیم

به مادرم که اسوه صبر است،
او که وجودش برکت و دعايش بدرقه راهم است

به پدرم
که با روحش روحمن را ياری می نماید

به تک تک اعضای خانواده ام
که وجودشان همواره وجودم را لبریز از بودن می کند

به دوستانم
که برایم همچون دعایی هستند که مستجات شده اند

با سپاس از ...

استاد گرامی خانم دکتر نظرعلی که دلسوزانه مرا راهنمایی نمودند.
آقای عبدالحسین پرنو که برادرانه و صمیمانه همواره یاریم فرمودند.

و با قدردانی از ...

دوستان عزیزم زینب گرگین و رقیه جهاندیده که مرا در اجرا و نگارش این
پایاننامه یاری نمودند.

فهرست مطالب

فصل اول: مقدمه

۱	۱-۱) مقدمه.....
۳	۲-۱) بیان مساله.....
۸	۳-۱) اهمیت و ضرورت تحقیق.....
۱۰	۴-۱) اهداف تحقیق.....
۱۰	۴-۲) هدف کلی.....
۱۰	۴-۳) اهداف اختصاصی.....
۱۱	۵) فرضیه های تحقیق.....
۱۱	۶-۱) محدوده تحقیق.....
۱۲	۷-۱) محدودیت های تحقیق.....
۱۲	۸-۱) تعریف واژه ها و اصطلاحات.....

فصل دوم: ادبیات و پیشینه تحقیق

۱۵	۱-۲) مقدمه.....
۱۵	بخش اول: مبانی نظری.....
۱۵	۲-۲) ساختمان NMJ.....
۱۷	۱-۲-۲) تفاوت های نوع تار در ساختمان NMJ.....
۱۹	۲-۲-۲) نقش NMJ در انقباض عضلانی.....
۱۹	۳-۲) استیل کولین.....
۲۱	۴-۲) گیرنده های استیل کولین.....
۲۲	۵-۲) گیرنده های استیل کولین نیکوتینی.....
۲۷	۵-۲-۱) بیان ژن nAChRs و تنظیم در NMJ.....
۲۷	۵-۲-۲) nAChRs جنینی و بزرگسالی.....
۲۹	۵-۲-۳) آگونیست و آنتاگونیست.....
۲۹	۵-۲-۴) مکانیسم فسفوریلاسیون AChR.....

۳۰	۲-۵-۵) تنظیم نسخه‌برداری ژن های AChR سیناپسی
۳۲	۲-۵-۵-۱) ARIA و گیرنده
۳۴	۲-۵-۵-۲) CGRP و گیرنده
۳۵	۲-۵-۵-۳) آگرین و گیرنده
۳۶	۲-۵-۵-۴) راپسین و گیرنده
۳۷	۲-۵-۵-۵) ATP و گیرنده
۳۸	۲-۵-۶) عصب زدائی و تحریک الکتریکی
۳۹	۲-۵-۷) اثرات نیکوتین و گیرنده
۴۰	۲-۵-۸) nAChR و بیماری ها
۴۱	۲-۵-۸-۱) ضعف و سستی عضلانی (MG) و گیرنده
۴۲	۲-۵-۸-۲) آلزایمر (AD) و گیرنده
۴۳	۲-۵-۸-۳) پارکینسون (PD) و گیرنده
۴۴	۲-۶) سازگاری های عصبی عضلانی به فعالیت استقامتی
۴۹	۲-۷) سازگاری های عصبی عضلانی به تمرين مقاومتی
۵۲	۲-۸) سازگاری های عصبی عضلانی به تمرين ترکيبي
۵۳	بخش دوم : پيشينه تحقيق
۵۳	۲-الف) تحقیقات انجام شده در داخل کشور
۵۴	۲-ب) تحقیقات انجام شده در خارج از کشور

فصل سوم: روش‌شناسی تحقیق

۷۳	۳-۱) مقدمه
۷۳	۳-۲) روش پژوهش
۷۳	۳-۳) جامعه آماری و نحوه انتخاب نمونه‌ها
۷۴	۳-۴) متغیرهای پژوهش
۷۴	۴-۱) متغیرهای مستقل
۷۴	۴-۲) متغیر وابسته
۷۴	۵-۱) ابزار جمع‌آوری اطلاعات
۷۴	۶-۱) روش اندازه‌گیری و اجرای پژوهش

۷۵	۱-۳) نحوه نگهداری حیوانات
۷۵	۲-۶) برنامه تمرین گروه استقاماتی
۷۶	۳-۶-۳ برنامه تمرین گروه مقاومتی
۷۷	۴-۶) برنامه تمرین گروه ترکیبی
۷۷	۵-۶-۳ گروه کنترل
۷۸	۶-۶-۳) نمونه برداری بافتی
۷۸	۷-۶-۳) روش سنجش میزان AChR
۷۹	۷-۳) روش های آماری

فصل چهارم: یافته های تحقیق

۸۰	۱-۴) مقدمه
۸۱	۲-۴) توصیف داده ها
۸۳	۴-۳) آزمون فرضیه های پژوهش

فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری

۸۹	۱-۵) مقدمه
۸۹	۲-۵) خلاصه تحقیق
۹۰	۳-۵) بحث
۹۸	۴-۵) پیشنهادات برای تحقیقات بعدی
۹۹	۵-۵) پیشنهادات برخاسته از تحقیق
۱۰۰	منابع

فهرست جداول

- جدول ۴ - ۱ : میانگین وزن (gr) در هفته‌های اول و دوازدهم در گروههای مختلف ۸۱
- جدول ۴ - ۲ شاخص‌های آماری مربوط به گروههای کنترل، استقامتی، مقاومتی و ترکیبی ۸۲
- جدول ۴ - ۳ : نتایج آزمون T مستقل بین گروههای کنترل و تمرین استقامتی در میانگین میزان nAChR ۸۳
- جدول ۴ - ۴ : نتایج آزمون T مستقل بین گروههای کنترل و تمرین مقاومتی در میزان nAChR ۸۴
- جدول ۴ - ۵ : نتایج آزمون T مستقل بین گروههای کنترل و تمرین ترکیبی در میزان nAChR ۸۶
- جدول ۴ - ۶ : نتایج آزمون تحلیل واریانس یکطرفه بین گروه‌ها در میزان nAChR(pg/mg Protein) ۸۷

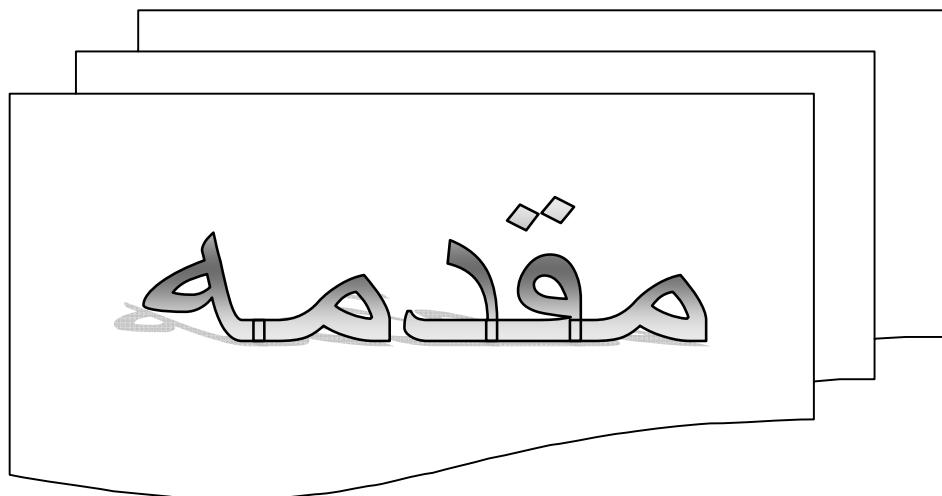
فهرست نمودارها

نمودار ۳ - ۱: شیوه افزایش شدت و مدت تمرین استقامتی.....	۷۶
نمودار ۴ - ۱ : میانگین وزن گروههای کنترل، تمرین استقامتی، مقاومتی و ترکیبی در هفته اول و دوازدهم.....	۸۱
نمودار ۴ - ۲ : میانگین nAChR گروههای کنترل و تمرین استقامتی، مقاومتی و ترکیبی	۸۲
نمودار ۴ - ۳ : میانگین nAChR گروه کنترل و تمرین استقامتی	۸۳
نمودار ۴ - ۴ : میانگین nAChR گروه کنترل و تمرین مقاومتی	۸۵
نمودار ۴ - ۵ : میانگین nAChR گروه کنترل و تمرین ترکیبی.....	۸۶

فهرست شکل‌ها

Error!	۱ - ۱ تصویری ساده از اتصال عصبی عضلانی و ساختارهای درگیر در انتقال عصبی عضلانی
	۲۰ Bookmark not defined.
۲ - ۲	شکلی از گیرنده استیل کولین و زیرواحدهای آن، نواحی اتصال استیل کولین و ساختار ساده زیرواحد α ... ۲۳
۲ - ۳	: تصویری از nAChR نوع عضلانی ۲۵
۲ - ۴	: نمونه‌ای از AChRs عصبی هومومریک و هترومریک ۲۶
۲ - ۵	: تصویری از بخش‌های مختلف هر زیرواحد nAChRs ۲۶
۲ - ۶	: تصویری از nAChR نوع جینی و بزرگسالی و نواحی اتصال استیل کولین ۲۸
۲ - ۷	: فرضیه NMJ در ARIA ۳۲
۲ - ۷	: فرضیه NMJ ATP در ۳۷

فصل اول

۱-۱) مقدمه

براساس مطالعات انجام شده در زمینه اثرات ورزش و فعالیت بدنی بر سازگاری‌های عصبی‌عضلانی می‌توان بیان کرد که تمرینات مختلف، سازگاری‌های متفاوتی را در سیستم عصبی‌عضلانی ایجاد می‌کنند (۱۰۴). تمرین قدرتی بهویژه تمرینات با وزنه باعث تغییر در الگوی بسیج و همزمانی واحدهای حرکتی و کاهش در مهار دستگاه عصبی‌عضلانی می‌شود. از طرفی، تمرین استقامتی باعث گسترش وسعت پیوندگاه عصبی عضلانی (NMJ)، افزایش طول آکسون-های انتهایی دستگاه عصبی، افزایش ناحیه سیناپسی برای ساخت مواد میانجی و نیز افزایش فعالیت استیل کولین استراز در صفحه محرکه انتهایی می‌شود.

در مطالعه "سازگاری‌های عصبی‌عضلانی در تمرین موازی (قدرتی و استقامتی)" یافته‌ها نشان داد که اجرای تمرین موازی (۳ روز در هفته و به مدت ۱۲ هفته) سازگاری‌هایی که در قدرت، هایپرتروفی عضلانی و فعالیت عصبی به وسیله تمرین قدرتی به دست می‌آید را تضعیف نمی‌کند.

از سوی دیگر، انجام تمرین مقاومتی نه تنها برای تمرین استقامتی ضرری ندارد، بلکه از آتروفی تارهای عضلانی که ممکن است توسط تمرین استقامتی رخ دهد جلوگیری می‌کند (۵۵). حرکت بدن یا بخشی از آن، مستلزم کنشهای بسیار پیچیده اعصاب و عضلات اسکلتی است که در جزئی از ثانیه انجام می‌شوند (۱۰۴). در اتصالات عصبی عضلانی، عمل انتقال سیگنال یا پیغام عصبی از انتهای آکسون به سمت غشاء سلول عضلانی توسط یک میانجی شیمیایی به نام استیلکولین صورت می‌گیرد. بدیهی است که انقباض یک واحد حرکتی در یک عضله توسط رهایش استیلکولین به پیوندگاه عصبی عضلانی (NMJ)^۱ آغاز می‌شود. استیلکولین با اتصال به زیرواحدهای پروتئینی گیرنده استیلکولین آن را فعال کرده و با تغییر شکل فضایی آن موجب باز شدن کانال‌های سطح غشاء می‌شود (۲۷).

گیرنده‌های استیلکولین نیکوتینی (nAChRs)^۲ پروتئین‌های انتگرال غشایی هستند که انتقال سیگنال در اتصال عصبی عضلانی را تعديل می‌کنند (۱۰۲). این گیرنده‌ها، پروتئین‌های نمونه اصلی هستند که توسط داروشناسان، بیوشیمیست‌ها، بیولوژیست‌های مولکولی، الکتروفیزیولوژیست‌ها، رفتارگراها و نسل شناسان مورد مطالعه قرار گرفته است (۱۶).

پژوهش‌های فراوانی نقش ورزش را در NMJ مورد بررسی قرار داده‌اند. نتایج مطالعات نشان می‌دهد که ورزش افزایش مقادیر سطحی عناصر پس و پیش سیناپسی را تحریک می‌کند. این افزایش در تارهای تندتنش در مقایسه با تارهای کندتنش بیشتر مشهود است. هرچند ورزش پر

¹ - Neuromuscular Junction

² - Nicotinic Acetylcholine Receptors

شدت و ورزش کم شدت به یک میزان سطح کل سیناپس NMJ عضله سولنوس^۱ را افزایش می‌دهد، با این حال به نظر می‌رسد که ورزش شدید پراکندگی گیرنده‌های استیل‌کولینی و دسته‌های وزیکولی را به ترتیب در سرتاسر پایانه‌های سلول عصبی و سطوح صفحه‌محرکه‌انتها بیشتر افزایش می‌دهد (۶۲).

علاوه بر این، چندین مطالعه نشان داده‌اند که گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی در بیماری‌های مانند آلزایمر، ضعف و سستی عضلانی(MG)^۲، پارکینسون، صرع، اسکیزوفرنی و ترک اعتیاد نقش حیاتی بازی می‌کند (۷۰). لذا فعالیت بدنی و تمرین می‌تواند با تاثیر براین گیرنده‌ها به عنوان یک روش غیر دارویی در بهبود و یا پیشگیری از بیماری‌های مذکور توصیه شود.

بنابراین مطالعه حاضر اثر تمرینات مختلف (استقامتی، مقاومتی و ترکیبی) بر محتوای گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی را بررسی می‌کند.

۱-۲) بیان مساله

یک سلسله رویدادهای عصبی و عضلانی در بدن باعث ایجاد انقباض و انساط عضلات و در نتیجه حرکت بدن و اندام‌ها در فعالیت‌های مختلف می‌شود(۱۰۴). استیل‌کولین اولین نروترانسمیتر شناخته شده‌است که در سیستم عصبی مرکزی و محیطی وجود دارد. این ماده به گیرنده‌های استیل‌کولین در تارهای عضلات مخاطط متصل شده و موجب باز شدن کانال‌ها در غشا می‌شود.

^۱ - soleus

^۲ - Myasthenia gravis

بدین ترتیب یون‌های سدیم توسط مکانیسم گیرنده‌های استیل‌کولین وارد سلول عضلانی شده و باعث تحریک انقباض عضلانی می‌شود.

قابل توجه است که کمبود استیل‌کولین در مغز با بیماری آلزایمر ارتباط دارد و برخی داروهایی که استیل‌کولین استراز را مهار می‌کند، در درمان این بیماری استفاده می‌شود.

رهایش استیل‌کولین با توجه به نوع بافت و ماهیت گیرنده‌ای که با آن واکنش می‌دهد، می‌تواند تحریکی یا مهاری باشد (۴۲). بنابراین، دو دسته گیرنده اصلی برای استیل‌کولین وجود دارد:

(a) گیرنده‌های استیل‌کولین ماسکارینی^۱ (mAChRs)

(b) گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی (nAChRs).

گیرنده‌های استیل‌کولین ماسکارینی، اعمال استیل‌کولین در سیستم عصبی مرکزی و محیطی را میانجیگری کرده و نرونها را به مدت طولانی‌تر متاثر می‌کنند. این گیرنده‌ها توسط ماسکارین تحریک شده و توسط آتروپین مهار می‌شوند (۴۲، ۷۰).

گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی (nAChRs) پروتئین‌های سراسری و اعضای اصلی سرگروه کانال یونی دریچه لیگاندی هستند که به اتصال استیل‌کولین پاسخ می‌دهند. این گیرنده‌ها از ۵ زیر واحد تشکیل شده‌اند که توسط ژنهای مختلف کدگذاری شده و یک سوراخ مرکزی یونی را احاطه کرده‌اند (δ ، ϵ ، γ ، α_{1-10} ، β_{1-4}).^۲ گیرنده‌های یونوتروپیک

¹ - Mascarinic acetylcholine receptors
² - Ionotropic

نفوذپذیر برای یون‌های سدیم، پتاسیم و کلر هستند. این گیرنده‌ها توسط نیکوتین تحریک شده و توسط کورار^۱ مهار می‌شوند (۴۲).

تمام AChR محیطی که در قلب یا پیوندگاه عصبی عضلانی (NMJ) وجود دارند، از نوع نیکوتینی هستند. این گیرنده‌ها در مغز نیز یافت می‌شوند، اما تعداد آنها اندک است. با وجود این گیرنده‌های نیکوتینی که در NMJ یافت می‌شود با گیرنده‌هایی که در گانگlia اتونومیک حضور دارند، متفاوتند (۴۲).

nAChRs امروزه اهداف درمانی مهمی برای بیماری‌های مختلف شامل : سستی عضلانی (MG)، آزالایمر، پارکینسون، اسکیزوفرنی ، صرع و نیز ترک سیگار هستند (۷۰). بیماری MG نوعی بیماری فلج کننده است که در آن عضله خسته و ضعیف می‌شود، زیرا اتصال عصب‌عضله نمی‌تواند سیگنانالها را از فیبر عصبی به تارهای عضلانی منتقل کند. در واقع MG نوعی بیماری خودایمنی است که در آن بدن بیمار بر ضد کانال‌های یونی وابسته به استیل کولین آنتی بادی می‌سازد. داروهایی که به طور رقابتی استیل کولین استراز را مهار می‌کنند(مانند neostigmine) در درمان این اختلال موثر است (۳۲، ۴۲).

برخی داروها در نقش آگونیست AChR و برخی دیگر از آنتاگونوئیست‌های AChR هستند که به زیرواحدهای آلفا و بتا nAChR متصل شده و احتمالاً کanal و جایگاه پیوندی استیل کولین را مهار می‌کند (۴۲).

^۱ - Curare

nAChR بالغ در مقایسه با فرم نابالغ (جنینی)، زمان باز شدن کوتاهتر و لذا هدایت قویتری داشته و در واقع کارایی انتقال سیناپسی بالاتری دارد (۲۷).

امروزه متخصصین علوم ورزشی، سعی در ارائه تمرینات ورزشی مناسب، جهت بهبود و تکامل سیستم عصبی عضلانی دارند. در این میان، یکی از فاکتورهایی که می‌تواند مورد توجه محققین ورزشی باشد، تاثیر فعالیت بدنی بر میانجی‌های عصبی نظیر گیرنده‌های استیل‌کولین است. بنابراین، محققین تاثیر ورزش بر بلوغ سریع تر گیرنده‌های استیل‌کولین برای افزایش انتقال سیناپسی را کمتر مورد توجه قرار داده‌اند. براساس تحقیقات انجام شده، فسفوریلاسیون پروتئین در تعديل انتقال سیناپس درگیر است. فسفوریلاسیون AChR میزان حساسیت زدایی آن را در اندام الکتریکی Tropedo در NMJ تعديل می‌کند (۸۳).

سیگنال‌های عصبی (به غیر از ACh) مانند نروپپتیدها نیز ممکن است فسفوریلاسیون و حساسیت زدایی AChR را تنظیم کند. به عنوان مثال، CGRP^۱ (پیتايد مرتبط با ژن کلسی‌تونین) اولین نروپپتیدی است که با استیل‌کولین در موتونرون‌های طناب نخاعی و ساقه مغز قرار دارد.

تحقیقات بیان کردند که افزایش فعالیت عصبی عضلانی ممکن است موجب تنظیم مثبت نرون‌های حرکتی شود که پیشنهاد می‌شود این افزایش در CGRP در NMJ می‌تواند در کوتاه مدت، حساسیت گیرنده‌های استیل‌کولین را از طریق مکانیسم فسفوریلاسیون کاهش دهد

^۱. Calcitonine gene related peptide.

و در بلند مدت، ساخت گیرنده‌های استیلکولینی را توسط مسیر مرتبط با cAMP افزایش دهد (۴۹، ۶۹، ۸۹، ۹۸).

بنابراین، با افزایش CGRP ستنز، فسفوریلاسیون، میزان حساسیت زدایی و میانگین طولانی شدن زمان باز بودن کانال‌های AChR که موجب بهبود فرآیند انقباض می‌شود، افزایش می‌یابد (۳۶، ۳۹، ۶۰).

از جمله موارد قابل بررسی، تاثیر تمرينات مختلف بر تغیيرات NMJ و میانجی‌های آن است. بنابراین، تمرين ترکیبی از جمله مواردی است که می‌تواند بر سازگاری عصبی‌عضلانی اثرگذار باشد (۱۰۴). بر اساس مطالعات انجام شده می‌توان بیان کرد که تمرين ترکیبی، اثراتی مشابه دو نوع تمرين مقاومتی و استقامتی بر بافت عضلانی دارد (۵۰). علاوه بر اين، تحقیقات اندکی اثر فعالیت بدنی بر مورفولوژی NMJ را بررسی کرده‌اند. در این زمینه نیز اثرات تمرينات استقامتی و قدرتی بیشتر مورد بررسی قرار گرفته و مدرکی از اثر تمرينات ترکیبی بر تغیيرات NMJ در دست نیست.

علاوه بر بازسازی و تغیيرات مداومی که تحت شرایط طبیعی در NMJ بالغ اتفاق می‌افتد، افزایش یا کاهش مداوم فعالیت این پیوندگاه نیز تغیيرات و نظم بخشی آن را هرچه بیشتر می‌کند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که افزایش فعالیت باعث ایجاد سازگاری‌هایی در مورفولوژی NMJ می‌شود. با توجه به تحقیقات انجام شده، یکی از موارد مهم و مشهود ورزشی تاثیر فعالیت دویدن بر افزایش مساحت و طول پایانه آکسونی، مساحتهای پس سیناپسی و پیش سیناپسی است که خود می‌تواند باعث عملکرد بهتر انقباض عضلانی شود. ورزش مقاومتی نیز باعث افزایش مساحت پس

سیناپسی شده و در هر دو نوع تار به خصوص تارهای تندانقباض تاثیر بیشتری داشته و موجب بهبود هماهنگی عصبی عضلانی می‌شود (۲۷).

مطالعاتی که مورفولوژی تار عضلانی و NMJ را بررسی کرده‌اند، ارتباط گسترش NMJ با نوع تار را نیز نشان داده‌اند (۲۷). با توجه به نقش AChR در NMJ می‌توان تعامل نوع تار، نوع فعالیت و nAChR را در NMJ بررسی کرد.

از آنجاییکه تاکنون مطالعه‌ای در زمینه اثر تمرینات مختلف بر میزان nAChR انجام نشده است، محقق در این پژوهش در نظر دارد نشان دهد که : آیا تمرینات استقامتی، مقاومتی و ترکیبی تاثیری بر میزان گیرنده‌های استیل‌کولین نیکوتینی در عضله سولٹوس (کندانقباض) موش‌های نر ویستار دارد؟ و آیا تفاوتی بین تاثیر این ۳ نوع تمرین بر میزان گیرنده نیکوتینی وجود دارد؟

۱-۳) اهمیت و ضرورت تحقیق

بر اساس پژوهش‌های انجام شده، AChRs در عملکردهای فیزیولوژیکی موثر در ورزش مانند انتقال عصبی عضلانی، یادگیری و حافظه و فرآیندهای پاتولوژیکی درگیر شده است. بعلاوه، هدفهای چندین داروی مناسب پزشکی مانند مهارکننده‌های عصبی عضلانی هستند (۶).

علاوه بر این، در انسانها، نیکوتین حافظه و یادگیری را بهبود می‌بخشد و از طرفی نیکوتین در مغز بر روی nAChRs قرار می‌گیرد (۸۴). در بیماری آلزایمر، از دست دادن گیرنده‌های کولینرژیک